

O „KRIZI UMĚNÍ“

Clair Jean, *Zodpovědnost umělce*, Paříž, Gallimard, 1997, 146 p., 85F.

Dagen Philippe, *Zášť k umění*, Paříž, Grasset, 1997, 252 p., 98F.

Michaud Yves, *Krise současného umění*, Paříž, PUF, 1997, 288 p., 98F.

Jestliže je současné umění v krizi, nemůžeme totéž prohlásit o vydávaných publikacích, které pojednávají o tomto fenoménu. Tři z esejů, které se tomuto tématu věnují, byly od září do prosince 1997 dotištěny, a to *Zodpovědnost umělce* od Jeana Claira, *Zášť k umění* Philippa Dagen a *Krise současného umění* Yvese Michauda, což je okolnost tak výjimečná, že zasluhuje ocenění v oblasti, kterou tato díla popisují jako poškozenou. Přinejmenším pozornost čtenáře zaměřená na toto téma svědčí o skutečném zájmu, tak vzdáleném od lhostejnosti, kterou autoři s libostí zdůrazňují.

Postoje diskuze jsou od prvního objevení v roce 1992 ve sloupcích časopisu Esprit již dobře známé. Na jedné straně stojí ti, kteří tvrdí, že praxe současného umění se stala vládou čehokoli, druhá strana však hájí současné umění proti těm, co ho napadají. V tomto prostředí nesvárů mezi „starými“ a „moderními“ svou účastí pokrývají Clair, Dagen a Michaud téměř celou škálu postojů v debatě, první se staví na stranu „proti“, druhý je „pro“ a nakonec třetí zaujímá postoj mezi nimi.

Z